Bekendtgørelse

Nr. 37.
26de
Marts.

indeholdende

nærmere Bestemmelser til Gennemførelse af kgl. Anordning af 16de Marts 1901 om en forandret Indretning af Skoleembedseksaminerne under det filosofiske Fakultet.

Under Henvisning til kgl. Anordning af 16de Marts d. A. om en forandret Indretning af Skoleembedseksaminerne under det filosofiske Fakultet vil Ministeriet herved have fastsat følgende:

Eksamensfordringerne.

1. Om Eksamensfordringerne er i Almindelighed at mærke følgende:

Det Speciale, der skal opgives ved Hovedfagene, maa være studeret efter Kilderne og med Kendskab til den vedkommende videnskabelige Litteratur. Det maa være et naturligt afgrænset Omraade af ret vid Udstrækning, der ordentligvis bør have Berøring med, hvad der kan komme til Anvendelse ved Skoleundervisningen; i øvrigt kan det tages noget videre eller snævrere, saaledes at der i sidste Tilfælde kræves et mere indgaaende Studium.

Ogsaa udenfor Specialet maa Eksaminanden opgive som læste forskellige nyere videnskabelige Behandlinger af Emner, henhørende under hans Hovedfag.

Naar et Sprog er Hovedfag, forudsættes det, at Eksaminanden har Færdighed i at benytte Fagets almindelige filologiske Hjælpemidler. Indsigten i det enkelte Sprogs Udviklingshistorie maa være forbundet med Kendskab til den sammenlignende Sprogvidenskabs Metode og Resultater, især for saa vidt disse ere af Betydning for vedkommende Sprog. I de fremmede Sprog kræves kun en kortere almindelig Oversigt over hele Litteraturhistorien; fyldigere Kundskab maa Eksaminanden derimod have om de Værker, han opgiver som læste, deres Forfattere og Plads i Litteraturens og Sprogets Historie samt de Kulturforhold der berøres i dem.

2. Fordringerne i de enkelte Fag ere følgende:

a. Dansk.

Som Hovedfag. Eksaminanden skal have grundigt og omfattende Kendskab til det danske Sprog i dets nuværende Skikkelse og til dets Udviklingshistorie (derunder indbefattet dets Dialekter), forbundet med Indsigt i de nordiske Sprogs Historie i det hele. For Oldsprogets Vedkommende kræves der en saadan Indsigt i dets Grammatik og Ordforraad, at Eksaminanden er i Stand til med Lethed at oversætte et ikke for vanskeligt Stykke af en ikke-læst Saga; til Svensk maa han have saa meget Kendskab,

A. Kjøbenhavn. — Trykt hos J. H. Schultz.

Nr. 37. 26de Marts. at han med Lethed kan læse en nyere Forfatter. Han skal være bekendt med den danske Litteraturs Hovedværker og have en fyldig Oversigt over dens Historie fra de ældste Tider, samt kende Hovedpunkterne af den norske og svenske Litteraturhistorie, og han maa have en klar og sikker Oversigt over den oldislandske og gammelnorske Litteraturs og Kulturs Historie.

Som Grundlag for Studiet af det ældre Sprog opgives som læst:

a. Af ældre Dansk: mindst 50 Sider af Eriks sjællandske Lov og mindst 25 Sider af den skaanske Lov i Thorsens Udgaver; 1 Bog af jydske Lov; de første 85 Sider af Brandts gammeldanske Læsebog og $^2/_3$ af Litteraturprøverne fra 15de Aarhundrede i samme Bog.

b. I Oldsproget: et Udvalg af den ældre Edda, svarende til Halvdelen af de mytiske og Halvdelen af de heroiske Kvad; Gylfaginning; et Udvalg af Skjaldedigtningen af Omfang som Halvdelen af Wiséns »Carmina norræna«; af den prosaiske Litteratur Olaf den helliges Saga i Heimskringla eller et dertil svarende Udvalg af de historiske Sagaer; Njáls Saga eller et dertil svarende Udvalg af de islandske Ættesagaer (Versene, der findes i de her nævnte Prosaskrifter, kræves ikke læste); et Afsnit af Graagaasen, svarende til omtrent 50 Sider i Finsens Udgave af Konungsbók, samt mindst 20 Kapitler af Kongespejlet.

Endelig skal Eksaminanden opgive et Speciale. Som saadant kan vælges a) litterært eller kulturhistorisk: En Litteraturperiode (f. Eks. Romantikens Gennembrud i Norden); en Litteraturgrens Udvikling gennem Tiderne (f. Eks. Folkevisedigtningen; Læredigtet i Nordens poetiske Litteratur); en Forfattergruppe eller en enkelt fremtrædende Hovedforfatter i hans Forhold til Samtiden og Aandslivet i det hele (Holberg, eller Holberg som Komediedigter; Oehlenschläger, eller Oehlenschläger-Tegnér; J. L. Heiberg og hans Skole); Absalonstidens Litteratur og Kultur; Islands Topografi i Sagatiden; den nordiske Mythologi, ell. lign.; b) sprogligt: Det danske Sprogs Udvikling indenfor et længere Tidsrum; en Hovedside af Grammatiken (Lyd-, Bøjnings-, Orddannelses-, Ordføjningslære) gennem alle Sprogets Perioder; Bevægelserne i det danske Ordforraad gennem Tiderne, ell. lign.

Som Bifag. Eksaminanden skal have et forsvarligt Kendskab til dansk Sprog og Litteratur med særlig Vægt paa Tiden efter Aar 1700. Af ældre Dansk opgives et Pensum, der svarer til de første 85 Sider i Brandts gammeldanske Læsebog og til Halvdelen af Litteraturprøverne fra det 15de Aarhundrede i samme Bog.

Eksaminanden maa have saa meget Kendskab til Oldsproget i grammatikalsk og leksikalsk Henseende, som kan vindes ved en Grammatik af Omfang som Wimmers oldnordiske Formlære til Skolebrug og ved Læsning af et Pensum Prosa og Poesi, der svarer til sammes oldnordiske Læsebog. Desuden maa han have saa megen Indsigt i svensk Sprog og Litteratur, at han med Lethed kan læse en nyere Forfatter.

b. Tysk.

Som Hovedfag. Eksaminanden skal have grundigt og omfattende Kendskab til det tyske Sprog i dets nuværende Skikkelse og Indsigt i dets Udviklingshistorie fra de ældste Tider. Han maa have praktisk Færdighed i at bruge Sproget baade skriftlig og mundtlig og vise Evne til at forstaa en ikke-læst Tekst af en Forfatter fra Tiden efter Aar 1600; dertil maa føjes et vist Kendskab til de vigtigste tyske Dialekter. Han maa have en Oversigt over den tyske Litteraturs Historie fra de ældste Tider, hvorved man særlig lægger Vægten paa Tiden efter Opitz's Reform.

Nr. 37. Bek. af 26. Marts om en forandr. Indretn. af Skoleembedseksaminerne under det filosofiske Fakultet.

Som Grundlag for Studiet af det ældre Sprog opgives som læst af Gotisk 25 Sider af Evangelierne (beregnet efter Heynes Udgave), af Oldhøjtysk 40 Sider (efter Braunes Althochdeutsches Lesebuch), hvoriblandt den oldhøjtyske Alliterationspoesi, og af middelhøjtysk Poesi saa meget som 5000 Langvers, deriblandt Stykker af Nibelungen, Riddereposet, Minnesangs Frühling og Walther von der Vogelweide. Af Tysk fra det 16de og 17de Aarhundrede opgives som læst 5 forskellige Numre af Neudrucke deutscher Litteraturwerke des XVI. und XVII. Jahrhunderts, deriblandt Skrifter af Luther og Hans Sachs. Af Litteraturen fra 1700 indtil Nutiden opgives som statarisk læst 10 litterære Hovedværker, dels Prosa, dels Poesi fra forskellige Perioder og af forskellige Forfattere, blandt hvilke Lessing, Goethe og Schiller; af det kursorisk læste opgives 15 Værker (o. 3000 Sider) af Litteraturen efter Aar 1800. Af højtyske og nedertyske Dialektforfattere opgives som læst saa meget som Hebels Allemannische Gedichte og 100 Sider af Fritz Reuters Ut mine Stromtid. Nr. 37. 26de Marts.

Endelig skal Eksaminanden opgive et Speciale. Som Eksempler paa saadanne nævnes: a) litterære: Den første schlesiske Skole; Lessing; Sturm- und Drangperioden; Goethe eller Schiller med særligt Eftertryk paa en bestemt Periode af deres Liv; den romantiske Skole; det unge Tyskland; b) sproglige: Det tyske Sprogs Udvikling indenfor et længere Tidsrum; historisk Lyd- eller Formlære; moderne Lydlære; et udvalgt Afsnit af Formlæren eller Syntaksen gennem alle Sprogets Perioder; Orddannelseslære; en tysk Dialekt gennem alle Sprogets Perioder.

Som Bifag. Der kræves praktisk Sprogbeherskelse med Sikkerhed i Sprogets Grammatik og saa megen Kundskab i Sprogets Historie, som Forstaaelsen af det moderne Skriftsprog kræver, samt en kortere Udsigt over Litteraturens Historie med særlig Vægt paa Tiden efter 1624.

Af Tysk fra det 16de og 17de Aarhundrede opgives som læst 3 Numre (deriblandt 1 af Luther) af Neudrucke deutscher Litteraturwerke des XVI. und XVII. Jahrhunderts. Af Litteraturen fra 1700 til Nutiden opgives som statarisk læst 6 litterære Hovedværker, dels Prosa, dels Poesi, af forskellige Forfattere, blandt hvilke Lessing, Goethe og Schiller; af det kursorisk læste opgives 8 Værker (o. 1600 Sider) af Litteraturen efter Aar 1800.

c. Engelsk.

Som Hovedfag. Eksaminanden skal have grundigt og omfattende Kendskab til det engelske Sprog i dets nuværende Skikkelse og Indsigt i dets Udviklingshistorie fra de ældste Tider. Han maa have praktisk Færdighed i at bruge Sproget baade skriftlig og mundtlig og vise Evne til at forstaa en ikke-læst Tekst af en Forfatter fra den nyengelske Periode (Shakespeare inkl.). Han maa have en Oversigt over den engelske Litteraturs Historie fra de ældste Tider, hvorved man særlig lægger Vægt paa Tiden fra Midten af det 16de Aarhundrede.

Som Grundlag for Studiet af det ældre Sprog opgives som læst 60 Sider af oldengelsk og 100 Sider af middelengelsk Prosa og Poesi, deriblandt Chaucer. Af nyengelsk Litteratur opgives som statarisk læst 3 Dramaer af Shakespeare samt 6 andre litterære Hovedværker, dels Prosa, dels Poesi, fra forskellige Perioder og forskellige Forfattere; af det kursorisk læste opgives 15 Værker (o. 3000 Sider) af Litteraturen efter Aar 1800.

Endelig skal Eksaminanden opgive et Speciale. Som Eksempler paa saadanne nævnes: a) litterære: Shakespeares nærmeste Forgængere; Shakespeares Romerdramer;

Nr. 37. 26de Marts. Miltons Poesi med særligt Eftertryk paa den første eller den sidste Periode; Pope og hans Kreds; den periodiske Essay-Litteratur i det 18de Aarhundrede; Thomson, Collins, Gray; „Søskolen"; Byron; den historiske Roman i det 19de Aarhundrede; Dickens; Ægteparret Browning; b) sproglige: Det engelske Sprogs Udvikling indenfor et længere Tidsrum; historisk Lyd- eller Formlære; nyengelsk Lydlære og Orthografi; et udvalgt Afsnit af Formlæren eller Syntaksen; Orddannelseslære; c) Skotsk Sprog og Litteratur.

Som Bifag. Der kræves praktisk Sprogbeherskelse med Sikkerhed i Sprogets Grammatik og saa megen Kundskab i Sprogets Historie, som Forstaaelsen af det moderne Skriftsprog kræver, samt en kortere Oversigt over Litteraturens Historie med særlig Vægt paa Tiden efter Midten af det 16de Aarhundrede.

Der opgives som statarisk læst to af Shakespeares Dramer samt 4 andre litterære Hovedværker, dels Prosa, dels Poesi, hovedsagelig af de sidste hundrede Aars Litteratur; af det kursorisk læste opgives 8 Værker (o. 1600 Sider) af Litteraturen efter Aar 1800.

d. Fransk.

Som Hovedfag. Eksaminanden skal have grundigt og omfattende Kendskab til det franske Sprog i dets nuværende Skikkelse og Indsigt i dets Udviklingshistorie fra de ældste Tider. Han maa have praktisk Færdighed i at bruge Sproget baade skriftlig og mundtlig og vise Evne til at forstaa en ikke-læst Tekst af en Forfatter fra Tiden efter Aar 1600. Han maa have en Oversigt over den franske Litteraturs Historie fra de ældste Tider, hvorved man lægger særlig Vægt paa Tiden efter Aar 1600.

Som Grundlag for Studiet af det ældre Sprog opgives som læst 70 Sider af oldfransk Poesi og Prosa. Af Fransk fra det 16de Aarhundrede opgives 70 Sider af af en Chrestomathi; af Fransk fra det 17de og 18de Aarhundrede 8 litterære Hovedværker, dels Prosa, dels Poesi, af forskellige Forfattere, blandt hvilke Corneille (eller Racine), Molière og Voltaire (eller Rousseau). Af det kursorisk læste opgives 10 Værker (o. 2000 Sider) af Litteraturen efter Aar 1800.

Endelig skal Eksaminanden opgive et Speciale. Som Eksempler paa saadanne nævnes: a) litterære: Corneille; Molière (eller Molière et la préciosité); les Provinciales; Diderot; V. Hugo som Dramatiker (Lyriker); A. de Vigny og den historiske Roman; Dumas fils og det nyere Drama; H. de Balzac; b) sproglige: Historisk Lydlære; moderne Lydlære; moderne Metrik; et udvalgt Afsnit af Formlæren, Syntaksen eller Orddannelseslæren.

Som Bifag. Der kræves praktisk Sprogbeherskelse med Sikkerhed i Sprogets Grammatik og saa megen Kundskab i Sprogets Historie, som Forstaaelsen af det moderne Skriftsprog kræver, samt en kortere Oversigt over Litteraturens Historie med særlig Vægt paa Tiden efter Midten af det 16de Aarhundrede.

Af Fransk fra det 17de og 18de Aarhundrede opgives som læst 6 litterære Hovedværker af forskellige Forfattere, blandt hvilke Corneille (eller Racine), Molière og Voltaire (eller Rousseau). Af det kursorisk læste opgives 8 Værker (o. 1600 Sider) af Litteraturen efter Aar 1800.

e. Latin.

Som Hovedfag. Eksaminanden skal have grundigt og omfattende grammatikalsk og leksikalsk Kendskab til det latinske Sprog i dets to vigtigste Litteraturperioder, samt

Kendskab til Sprogets Historie. Han maa vise, at han har Indsigt i Grundsætningerne for Oldtidsskrifternes Kritik og Fortolkning. Han maa have tilegnet sig en kort systematisk Oversigt over Bidisciplinerne (Oldtidshistorie, Antikviteter, Litteraturhistorie, Kunsthistorie, Mythologi og Religionshistorie) i deres hele Omfang og tillige have skaffet sig fyldig Indsigt i de centrale Dele af hver enkelt Disciplin, især for saa vidt de ere af Betydning for Forstaaelsen af det opgivne Forfatterpensum. Særlig maa han i Historie have gjort sig bekendt med en større Fremstilling af Tiden fra den anden punische Krig til Slutningen af 1ste Aarhundrede e. Kr. Nr. 37. 26de Marts.

Eksaminanden maa som læst med Benyttelse af gode Hjælpemidler opgive i det mindste: a) af Ciceros Taler 400 Kapp., af hans didaktiske Skrifter 400 Kapp., af Brevene saa meget, som svarer til 4 Bøger; b) af Sølvalderens ikke-historiske Prosa saa meget som 100 Sider (ved Sider uden nærmere Tilføjelse forstaas her og i det følg. Teubnerske Tekstsider); c) af historiske Forfattere (fra Cæsar og Sallust til Tacitus og Suetonius) i alt saa meget som 550 Sider, deraf mindst 4 Bøger af Livius og 3 af Tacitus; d) af Vergils Æneide 6 Bøger; Horats's Breve og saa meget som 1 Bog af Satirerne; af sammes Oder og Epoder tilsammen 3000 Vers; en Komedie af Plautus og en af Terents; af andre Digterværker et Udvalg paa 2500 Vers.

Endelig skal Eksaminanden opgive et Speciale. Som saadant kan vælges en Hovedforfatter eller en Forfattergruppe, et Afsnit af Sproghistorien eller af en af Bidisciplinerne. Indenfor Specialet maa Eksaminanden have Kendskab til den antike Overleverings Beskaffenhed og til den nyere Filologis vigtigste Arbejder. Som Eksempler nævnes: Ciceros Filosofi; Vergil; den romerske Elegi; den romerske Satire; Roms Historie fra Gracchernes Optræden til Sullas Død; den Augusteiske Tid; Principatets Forfatning indtil Hadrian; romerske Privatantikviteter; romersk Finansvæsen eller Krigsvæsen; agrariske Bevægelser i Romerstaten; romersk Religionshistorie; latinsk Lydlære; et Hovedafsnit af Formlære eller Syntaksen. (Se ogsaa under „Klassisk Filologi").

Som Bifag. Eksaminanden maa have sikkert Kendskab til det latinske Sprogs Grammatik og almindelige Ordforraad. I Oldtidshistorie, Antikviteter, Litteraturhistorie og Mythologi maa han have tilegnet sig en kort systematisk Oversigt, som han maa fuldstændiggøre ved en noget fyldigere Indsigt i de Dele af disse Discipliner, der ere af særlig Betydning for Forstaaelsen af det opgivne Forfatterpensum.

Eksaminanden skal opgive som læst: a) af Ciceros Taler og didaktiske Skrifter 500 Kapp.; b) af historisk Prosa Cæsars og Hirtius's Gallerkrig; Sallusts Catilina og Jugurtha; 100 Sider af Livius; c) af Seneca og Tacitus i alt 80 Sider; d) tre Bøger af Vergils Æneide; 3000 Vers af Ovid; Horats's Breve og to Bøger af hans Oder; af anden Poesi i alt 1500 Vers.

f. Græsk.

Som Hovedfag. Fordringerne i sproglig og real Kundskab svare til dem, der ere opstillede for Latin som Hovedfag (der kræves nøje Kendskab særlig til den ioniske og den attiske Sprogform; i Historie kræves læst en større Fremstilling af Grækenlands Historie indtil Alexander den Store inklusive).

Som læst maa mindst opgives: a) af ionisk Litteratur 16000 Vers af Homer og 500 Kapp. af Herodot; b) 2 Bøger af Thukydid; 200 Sider af Plato; af anden attisk Prosa 400 Sider af forskellige Forfattere og Stilarter; c) af senere græsk Prosa (efter Aar 300) 200 Sider; d) af Poesi udenfor Homer 2 Tragedier og 1 Komedie, desuden 1000 Vers Lyrik.

Nr. 37. Bek. af 26. Marts om en forandr. Indretn. af Skoleembedseksaminerne under det filosofiske Fakultet.

Nr. 37. 26de Marts.

Fordringerne i Specialet ere som i Latin som Hovedfag. Eksempler: Homer (eller Homer med særligt Hensyn til en Side af den homeriske Filologi, f. Eks. Sproghistorie eller højere Kritik); Platon (eller Platon med særligt Hensyn til en Side af hans Filosofi, f. Eks. hans Samfundslære); en af de tre Tragikere; ældre græsk Historieskrivning; den før-Sokratiske Filosofi; den græske Veltalenheds Udvikling indtil Isokrates; Athens Forfatningshistorie til 403; Spartas Forfatning; den Perikleiske Tid; Thebens Hegemoni; Alexander den Store; græsk Gudemythologi (med særligt Hensyn til mythologisk Methode); græsk Arkitektur; de forskellige græske Forbundsdannelser; Dialekterne i Litteraturen eller visse af dem; græsk Lydlære; et Hovedafsnit af Formlære eller Syntaksen. (Se ogsaa under „Klassisk Filologi").

Som Bifag. Eksaminanden maa have sikkert Kendskab til det græske Sprogs Formlære, samt være hjemme i alle vigtigere Sætninger af Syntaksen. Bidisciplinerne læses i et Omfang som ovenfor ved Latin som Bifag.

Eksaminanden skal opgive som læst: a) af Iliaden og Odysseen i alt 9000 Vers; af Herodot 300 Kapp.; b) af Platon Apologien, Kriton og en større Dialog (tilsammen o. 150 Sider); af anden attisk Prosa 250 Sider; c) een Tragedie.

g. Klassisk Filologi.

a) Græsk: Der kræves et paa omfattende Læsning grundet Kendskab til Hovedforfatterne indenfor den klassiske Periode (indtil de attiske Talere inkl.) og noget Bekendskab med den efterklassiske Litteratur (særlig Polyb, Plutarch, Lukian og den alexandrinske Poesi) gennem mindre Prøver. Der opgives som læst mindst 16000 Vers af Homer, 5000 Vers anden Poesi, 1000 Sider klassisk Prosa og 200 Sider senere Prosa.

b) Latin: Kendskab til Hovedforfatterne som ved Græsk indtil Tacitus inkl.; mindre Prøver af Forfattere, der ligge Skolen fjernere. Der opgives som læst 14000 Vers Poesie, 1200 Sider Prosa.

I begge Fag kræves; Sprogfærdighed, Indsigt i Sproghistorien og Kendskab til Filologiens Methode og Hjælpemidler i samme Omfang som i Latin som Hovedfag. Bidisciplinerne (de samme som under Latin som Hovedfag) maa tilegnes i det Omfang, som Forstaaelsen af det læste kræver, støttet ved en kort, systematisk Oversigt over Hovedtrækkene.

Fordringerne i Specialet ere som i Latin som Hovedfag. Som Eksempler nævnes, foruden de under Latin og Græsk som Hovedfag anførte: Sammenlignende Behandling af Afsnit af latinsk og græsk Grammatik; den nyere Komedie; Opdragelse og Undervisning i Oldtiden; Oldtidens Forestillinger om Livet efter Døden. (Specialer af denne Art kunne ogsaa vælges af dem, der have Latin eller Græsk som Hovedfag).

h. Historie.

Som Hovedfag. Eksaminanden skal have en klar og paalidelig Overfigt over den almindelige Historie, af hvilken den klassiske Oldtid og Tiden efter 1789 bør være tilegnet i et noget større Omfang end de andre Perioder. Foruden Kendskab til den politiske Historie kræves der Forstaaelse af Aands- og Samfundslivets samt de materielle

Vilkaars Udvikling. Mere indgaaende Kundskab forlanges i Nordens Historie, saaledes at der lægges særlig Vægt paa, hvad der vedrører Danmarks indre Udvikling. Nr. 37. 26de Marts.

Eksaminanden skal have saavel theoretisk som praktisk Forstaaelse af den historiske Gransknings Væsen og Methode og et passende Kendskab til Historiens Hjælpe- og Videnskaber. Han skal kende Hovedtrækkene af den historiske Videnskabs Udvikling og have stiftet Bekendtskab med mindst 10 fremragende Historieværker fra nyere eller ældre Tid. Han skal derhos paa fem Punkter, valgte i forskellige Tiders og Landes Historie, dog udenfor den særlig studerede Periode, opgive, at han har læst speciellere Fremstillinger. Eksaminanden skal have nogen historisk Litteraturkundskab, og af Hensyn til Latinens Vigtighed for Historikeren skal han opgive som læst saa meget som 150 Teubnerske Tekstsider af forskellige Prosaforfattere udenfor det i Skoletiden læste samt af Aktstykkesamlinger; mindst Halvdelen heraf skal være Middelalders-Latin.

Eksaminanden skal være inde i Samfundslæren. Han skal saaledes have Kendskab til den almindelige Statsret og dens Udvikling og besidde Oversigt over de vigtigere Staters Forfatning og Styrelsesmaade i Nutiden; han maa endvidere have tilegnet sig Grundtrækkene af Danmarks Forfatning og Forvaltning. Han skal være bekendt med Nationaløkonomiens Grundbegreber og have fulgt de økonomiskt Systemers Udvikling i nyere Tid. Omfanget bestemmes saaledes, at Stoffet kan være gennemgaaet i o. 90 Timers Forelæsning.

For at godtgøre, at Eksaminanden forstaar at opfatte og gengive, hvad den historiske Gransknin har fremdraget, skal han som Speciale have studeret et enkelt Tidsafsnit. Han skal her have sat sig ind i de vigtigste Fremstillinger og gjort sig bekendt med alle Hovedkilder eller — hvor Stoffet er rigt — med flere saadanne af forskellig Art; han skal i Almindelighed have Kundskab om, hvad Kildestof der findes, og maa være orienteret i den videnskabelige Speciallitteratur; endelig skal han paa enkelte angivne Punkter have studeret hele det trykte Kildestof og have fulgt dets Bearbejdelse. Som Eksempler paa saadanne Perioder nævnes: Danmark 1076—1241, 1340—1448, 1588—1660, 1730—84; Sverige 1632—1718; Grækenland i det 5te Aarhundrede før Kr.; Roms Historie fra Gracherne indtil Cæsars Død; Augustus og de julisk Keisere; England 1066—1215, 1714—83; Frankrig 1589—1661, 1815—48; Tyskland under Hohenstauferne; Preussen 1701—86.

Som Bifag. Eksaminanden skal have den samme Kundskab i almindelig Historie og Nordens Historie som ved Hovedfaget; dog kræves ikke den ved dette forlangte Læsning af videnskabelige Behandlinger. Fremdeles skal han have Kendskab til den historiske Gransknings Væsen og Methode og den historiske Videnskabs Udvikling. Af Samfundslæren maa han kende Grundtrækkene af den almindelige Statsrets og de økonomiske Systemers Udvikling.

Eksamensordningen.

3. De Underdiscipliner, hvori hvert Fag falder, og Værdien af de Karakterer, der gives deri, ere:

I Hovedfagene:

Nr. 37. Bek. af 26. Marts om en forandr. Indretn. af Skoleembedseksaminerne under det filosofiske Fakultet.

Nr. 37. 26de Marts.

Dansk:

Oldnordisk, Sprog og Realdiscipliner, regnes for	2
Dansk Sprog og Sproghistorie med Svensk og Norsk	2
Dansk (med norsk og svensk) Litteratur og Litteraturhistorie	2
Specialet	2

Tysk, Engelsk, Fransk:

Sprogfærdighed	2
Sproghistorie	1
Forfatterlæsning	2
Litteraturhistorie	1
Specialet	2

Latin, Græsk:

Sprogfærdighed og Sproghistorie	2
Eksegese og Kritik	2
Realdiscipliner	2
Specialet*)	2

Klassisk Filologi:

Græsk: Sprogfærdighed og Sproghistorie regnes for	2
— : Eksegese og Kritik	2
— : Realdiscipliner	1
Latin: Sprogfærdighed og Sproghistorie	2
— : Eksegese og Kritik	2
— : Realdiscipliner	1
Specialet	2

Historie:

Almindelig Historie	2
Nordens Historie	1
Methode, Hjælpe- og Bividenskaber, historisk Læsning	2
Samfundslære	1
Specialet	2

I Bifagene:

Dansk:

Dansk Sprog med Oldnordisk og Svensk	2
Dansk Litteratur og Litteratnrhistorie	2

Tysk, Engelsk, Fransk:

Sprogfærdighed	2
Forfatterlæsning	1
Litteraturhistorie	1

Latin og Græsk:

Sproglig Kundskab	2
Realkundskab	2

Historie:

Almindelig Historie	2
Nordens Historie	1
Methode m. m.	1

4. I ethvert Fag kunne Underdisciplinerne prøves skriftlig eller mundtlig eller paa begge Maader. Kun Specialet prøves ene skriftlig, nemlig ved een eller to Opgaver med Hjælpemidler, idet Eksaminator dog er berettiget til under den mundtlige Eksamination at stille Spørgsmaal med Hensyn til de besvarede Opgaver for at prøve Kandidatens Arbejdsmetode og Forstaaelse.

5. Den skriftlige Prøve bestaar i Hovedfaget i Besvarelse af een eller to større og henholdsvis tre eller to mindre Opgaver. De mindre Opgaver besvares uden Hjælpemidler i fire Timer. De større Opgaver, af hvilke i alt Fald den ene skal falde ind under Specialet, besvares i en Tid af indtil ti Timer under Tilsyn, men med Benyttelse af litterære Hjælpemidler efter Regler, der nærmere fastsættes af Fakultetet; den ene af disse Opgaver kan Eksaminator dog ombytte med to mere begrænsede, der besvares paa samme Maade, dog saaledes at den samlede Tid for begge ikke maa overstige ti Timer

*) Hvis Specialet i de klassiske Sprog vælges i Realdisciplinerne, sættes Eksegese og Kritik til 3, Realdisciplinerne til 1.

I Stedet for at underkaste sig den skriftlige Prøve i Specialet kan det, for saa vidt Forholdene i Faget tilstede det, tillades Kandidaten at fremlægge to Afhandlinger, skrevne ved Universitetsøvelser; herom træffer Fakultetet nærmere Bestemmelse, ligesom det ogsaa afgør, hvor vidt en lignende Afløsning kan tillades overfor større Opgaver, hvis Emne falder udenfor Specialet. Nr. 37. 26de Marts.

I Bifaget bestaar den skriftlige Prøve af to mindre Opgaver, der besvares uden Hjælpemidler i fire Timer. — Opgives et Hovedfag uden Speciale, bortfalder i alt Fald den ene af de større Opgaver.

6. Eksamen kan tages enten samlet eller i to Dele. I sidste Tilfælde maa anden Del senest være bestaaet to Aar efter første, med mindre Fakultetet af Hensyn til Sygdom eller andre særlige Grunde tilstaar en længere Frist. Den, som til Eksamens første Del indstiller sig i to Fag, men kun bestaar i det ene, behøver ikke at underkaste sig en ny Prøve i dette, hvis han i begge Fag tilsammen (efter den ndfr. i § 9 angivne Beregningsmaade) har opnaaet et gennemsnitlig Pointsantal af $2^1/_2$. Den, som efter at have underkastet sig Eksamens anden Del (med eet eller to Fag), ikke har bestaaet i tre Fag, kan indstille sig til en ny anden Del i det samme Antal Fag som før, dog først efter et Aars Forløb; for saa vidt anden Del derved vil falde over to Aar efter første Del og denne saaledes miste sin Gyldighed, er det tilladt at underkaste sig den ny Prøve i den mellemliggende Eksamenstermin, forudsat at Kandidaten i alle tre Fag tilsammen har opnaaet det førnævnte Pointsantal og dertil indstiller sig i de samme Fag som før. Den, der underkaster sig Prøve i tre Fag samtidig og ikke bestaar i alle, kan, dersom han i de tre Fag tilsammen har opnaaet det nævnte Pointsantal, underkaste sig en ny Prøve i det manglende Antal Fag, dog kun tidligst efter et Aars og senest efter to Aars Forløb.

7. For at bestaa Eksamen skal Kandidaten i hvert af de tre Fag opnaa et gennemsnitligt Pointsantal af mindst $2^1/_2$, og ingen kan bestaa i noget Fag, hvori han har eet Slet (Slet +), to enkelte eller eet dobbeltvejende Mdl. (med + eller ÷).

8. Karaktererne Pointsberegning er følgende: ug. 10, mg. 7, g. 4, tg. 1, mdl. + 2, Slet ÷ 5; et Plus lægger et Point til, et Minus trækker et fra.

9. Efter Prøvens skriftlige Del afgøres det ved en foreløbig Dom, om Kandidaten har udvist en saadan Modenhed og Kundskab, at han kan stedes til den mundtlige Prøve. Straks efter den mundtlige Eksamination i hvert Fag foregaar den endelige Bedømmelse, hvorefter saa vel Karaktererne for hver enkelt Underdisciplin som den af dem uddragne gennemsnitlige Fagkarakter kundgøres for Kandidaten. Eksamensbeviset udleveres først, naar Kandidaten har bestaaet i alle tre Fag, og i det angives de enkelte Karakterer og Fagkaraktererne samt den endelige Hovedkarakter, der uddrages som Gennemsnit af de tre Fagkarakterer, idet et Hovedfag med Speciale regnes firdobbelt, et Hovedfag uden Speciale tredobbelt, et Bifag dobbelt; et gennemsnitligt Pointsantal af $8^1/_2$ giver Første Karakter med Udmærkelse, af $5^1/_2$ Første Karakter, af $2^1/_2$ Anden Karakter.

10. Til Prøve i Tillægsfag efter Anordn. § 4 kan enhver indstille sig samtidig med, at han underkaster sig Skoleembedseksamens afsluttende Del, eller til enhver senere Eksamenstermin.

11. Censorerne ved Skoleembedseksamen beskikkes efter Fakultetets Indstilling af Ministeriet for et Tidsrum af tre Aar. Som Godtgørelse for Deltagelse i Eksamen

Nr. 37. 26de Marts. tillægges der Censor ved hver Kandidat for et Hovedfag med Speciale 50 Kr., for et Hovedfag uden Speciale 40 Kr., for et Bifag 20 Kr. Godtgørelsen udbetales, selv om Kandidaten ikke fuldender den paabegyndte Eksamen, og ligeledes, hvis han melder sig fra Eksamen efter Opgavernes Vedtagelse, for saa vidt der da er vedtaget særlige Opgaver for ham.

12. Det paahviler Fakultetets Dekanus, efter at have modtaget Indmeldelser til Eksamen, at ordne alt fornødent vedkommende Eksamens Afholdelse.

13. Ved Indtegningen til Skoleembedseksaminerne betales en Kendelse af 20 Kr., ved Suppleringseksaminer for theologiske Kandidater og dem, som have bestaaet en Magisterkonferens, det samme Beløb, ved Tillægsfag efter Anordn. § 4 10 Kr. Hvis Eksamen tages i to Dele, erlægges hele Beløbet ved første Del og maa erlægges endnu en Gang, om en Kandidat, som ikke har bestaaet, paa ny melder sig til Eksamen. Af Kendelserne tilfalder en Femtedel Universitetets Pedeller til lige Deling; Resten tilfalder Universitetet.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, den 26de Marts 1901.

Bjerre.

Stemann.

Nr. 37. Bek. af 26. Marts om en forandr. Indretn. af Skoleembedseksaminerne under det filosofiske Fakultet.